Ende oder Rückkehr der Geschichte? Die Zukunft der Schulbuchkommission

Koniec czy powrót historii? Przyszłość Komisji Podręcznikowej

DE Die deutsch-polnische Schulbuchkommission arbeitet heute unter völlig veränderten Bedingungen.
Die Kontakte zwischen beiden Ländern sind intensiver denn je. Deutsche und polnische Wissenschafter haben vielfältige Foren, um sich zu begegnen und zusammenzuarbeiten.
Polen und Deutschland sind beide Mitglieder der Europäischen Union. Die Oder-Neiße-Grenze ist seit dem Grenzvertrag von 1990 völkerrechtlich anerkannt.
Doch noch immer wissen deutsche Schüler nur wenig über die Geschichte Polens. Und Vorurteile und Stereotypen über die andere Nation erweisen sich auf beiden Seiten als sehr langlebig.
Deutsche wie Polen gedenken der Geschichte immer noch auf sehr unterschiedliche Weise. Dies haben die Debatten um ein geplantes „Zentrum gegen Vertreibungen“ in Berlin gezeigt.

PL Komisja Podręcznikowa pracuje dzisiaj w zupełnie odmiennych warunkach.
Kontakty między obydwoma krajami są tak intensywne, jak nigdy dotychczas. Naukowcy polscy i niemieccy dysponują różnorodnymi możliwościami spotkań i współpracy.
Polska i Niemcy są członkami Unii Europejskiej. Wraz z zawarciem Traktatu o potwierdzeniu granicy w roku 1990 nastąpiło uznanie granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej w myśl prawa międzynarodowego.
Ciągle jednak uczniowie niemieccy wiedzą niewiele na temat historii Polski. Okazuje się, że uprzedzenia i stereotypy na temat drugiego narodu po obydwu stronach są nadal bardzo żywe.
Polacy i Niemcy nadal w bardzo różny sposób pamiętają o historii i różnie ją interpretują. Pokazały to dyskusje na temat planowanego „Centrum przeciwko Wypędzeniom” w Berlinie.

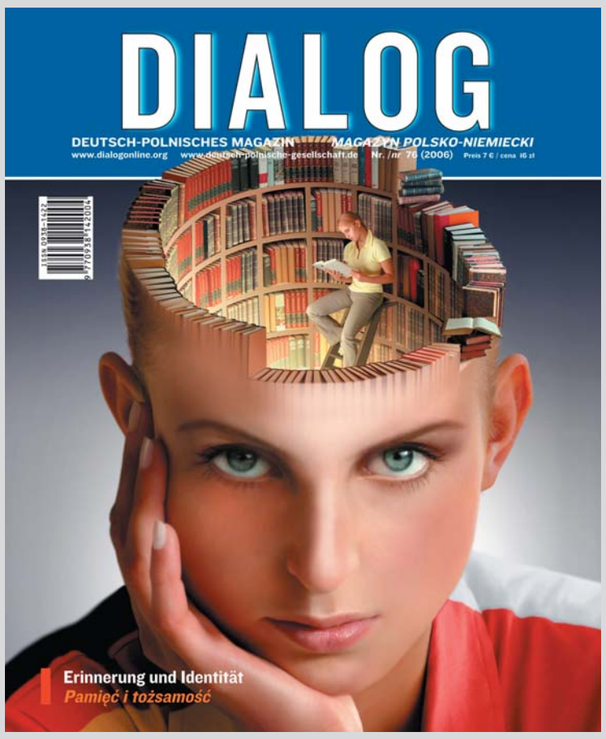

DE **Was bleibt für die Schulbuchkommission noch zu tun?**
>>Antworten auf diese Frage geben heutige Teilnehmer der deutsch-polnischen Schulbuchkommission

Hans Henning Hahn, Universität Oldenburg:

„Die geschichtspolitischen Kontroversen zwischen den Medien und den Regierungen beider Länder betreffen fast ausschließlich die erste Hälfte des 20. Jahrhunderts. Hier sollten nochmals die wichtigen Themen von den Friedensverträgen von 1919 bis zum Zweiten Weltkrieg samt dem Umsiedlungs- und Vertreibungsgeschehen während und im Anschluss an den Zweiten Weltkrieg ausführlich diskutiert werden. Vor allem ist es wichtig, hier den klaren Unterschied zwischen Geschichte und Erinnerung zu machen und möglicherweise diese Unterscheidung in einer eigenen Erklärung als Stimme der Schulbuchkommission in die aktuelle Debatte einzubringen.“

Krzysztof Ruchniewicz, Direktor des Willy-Brandt-Zentrums Breslau:

„Das Schulbuch ist weiterhin das Hauptmedium in der Schule. Und gerade wegen der immer wieder auftretenden deutsch-polnischen Geschichtsdebatten gilt es, die Darstellungen in den Schulbüchern weiterhin kritisch zu begleiten. Die Erarbeitung zusätzlicher Materialien für den Unterricht kann sich auf die deutsch-polnische Verständigung nur positiv auswirken.“

PL **Jakie zadania ma jeszcze do wypełnienia Komisja Podręcznikowa?**
>>Odpowiedzi na to pytanie udzielają współcześni członkowie Polsko Niemieckiej Komisji Podręcznikowej

Hans Henning Hahn, Uniwersytet w Oldenburgu:

„Kontrowersje historyczno-polityczne pomiędzy mediami i rządami obydwu krajów dotyczą prawie wyłącznie pierwszej połowy XX-go wieku. Po raz kolejny powinny zostać tutaj dokładnie przedyskutowane ważne tematy począwszy od traktatów pokojowych z roku 1919 po II wojnę światową wraz z przesiedleniami i wypędzeniami w czasie jej trwania i po jej zakończeniu. Ważne jest przede wszystkim, aby dokonać ostrego rozróżnienia między historią i pamięcią, a rozróżnienie to być może ująć w postaci oddzielnego oświadczenia jako głos Komisji Podręcznikowej w aktualnej dyskusji.

Krzysztof Ruchniewicz, dyrektor Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy Brandta we Wrocławiu:
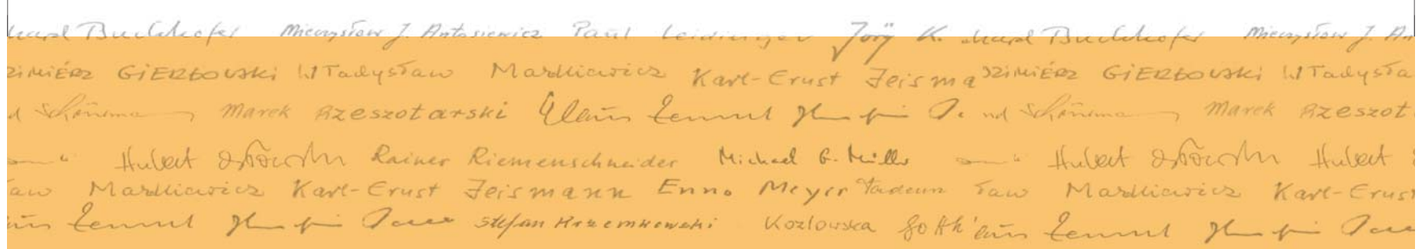
„Podręcznik jest nadal głównym medium w szkole. I właśnie ze względu na ciągle pojawiające się polsko-niemieckie debaty historyczne istnieje nadal obowiązek krytycznego spojrzenia na przedstawiane w podręcznikach treści. Opracowywanie dodatkowych materiałów nauczania może wywrzeć wyłącznie pozytywne skutki na polsko-niemiecki proces porozumienia.”